

การส่งเสริมอาชีพท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีผ่านกิจกรรมการฝึกอบรม

การแทงหยวกของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

PROMOTING THE LOCAL PROFESSION IN PHETCHABURI ON THE ART OF TANG YUAK TRAINING OF PHETCHABURI VOCATIONAL COLLEGE

ฤทัยรัตน์ สุวรรณช่าง¹, ภาณุวัฒน์ ศิรินุพงศ์²

Ruthairat Suwannachang¹, Panuwat Sirinupong²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อ 1) ศึกษาสภาพและปัญหาการถ่ายทอดอาชีพช่างแทงหยวกจังหวัดเพชรบุรี 2) พัฒนาชุดกิจกรรมการฝึกอบรมการแทงหยวกของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี และ 3) ศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมการฝึกอบรมการแทงหยวกของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยคือ ผู้เชี่ยวชาญด้านงานแทงหยวกจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 3 คน และนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ แผนกวิชาวิจิตรศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำนวน 25 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสัมภาษณ์ในการศึกษาสภาพการประกอบอาชีพช่างแทงหยวกและความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมอาชีพช่างแทงหยวกจังหวัดเพชรบุรี ชุดกิจกรรมการฝึกอบรมการแทงหยวกของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเรื่องการแทงหยวกจังหวัดเพชรบุรี (Pretest - Posttest) แบบประเมินความสามารถในการแทงหยวก แบบประเมินความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการฝึกอบรมแทงหยวกของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี วิเคราะห์ข้อมูลโดยการหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการฝึกอบรม โดยใช้สูตรหาค่า E1 และ E2 จากการวิจัยพบว่า ศิลปะการแทงหยวกจังหวัดเพชรบุรี เริ่มจะหมดไปตามความเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องส่งเสริมการสืบสานช่างศิลป์ไทยให้เป็นระบบโดยจัดทำเอกสารเผยแพร่เป็นตำรา ชุดกิจกรรมฝึกอบรมเยาวชนให้เกิดการสืบทอดช่างฝีมือในระดับต่างๆอย่างต่อเนื่อง จากการประเมินค่าความเหมาะสมของชุดกิจกรรมการฝึกอบรมการแทงหยวกของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรีของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.68 มีค่าประสิทธิภาพ 89.58/91.84 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 ผลการเปรียบเทียบความรู้ ความเข้าใจในอาชีพช่างแทงหยวกในการทดสอบหลังเข้ารับการฝึกอบรมได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 89.60 ซึ่งสูงกว่าก่อนเข้ารับการฝึกอบรม ได้ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 80.64 ผลการประเมินความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการฝึกอบรมการแทงหยวกของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรีมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.50

¹ นิสิตปริญญาโท สาขาวิชาการบริหารและจัดการการศึกษา คณะบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

E-mail : suwannachang@gmail.com

² ภาควิชาอุตสาหกรรมศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

E-mail : panuwats@g.swu.ac.th,

¹ Faculty of Graduate, Srinakharinwirot University E-mail : rsuwannachang@gmail.com

² Faculty of Education, Srinakharinwirot University E-mail : panuwats@g.swu.ac.th

สรุปได้ว่ากิจกรรมการฝึกอบรมการแทงหยวกของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรีที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีประสิทธิภาพ และสามารถนำไปใช้ได้

คำสำคัญ: การส่งเสริมอาชีพ, การแทงหยวก, ชุดกิจกรรมฝึกอบรม, ประสิทธิภาพ

Abstract

The purposes of this research are to study the conditions and the problems in implementing *Tang Yuak* in Phetchaburi, to develop a set of *Tang Yuak* training activities of Phetchaburi Vocational College, and to evaluate the effectiveness of their use. The three steps involved in this research were studying the problems of the *Tang Yuak* profession from local experts, documents, text books and related research, studying the development a set of training activities and the evaluation of a set of *Tang Yuak* training activities at Phetchaburi Vocational College. The samples in this study was included *Tang Yuak* experts and students studying in the Fine Arts Department of a vocational education certificate course at Phetchaburi Vocational College and consisted of twenty five people. The research instruments included an interview regarding the problems and the needs in the *Tang Yuak* profession, a handbook on a set of *Tang Yuak* training activities, a knowledge and understanding test (Pretest-Posttest), skills assessment, and satisfaction questionnaires. The statistics used were mean, standard deviation, Item-Objective Congruence Index and an efficiency analysis of training activities. The results of this research found the following : *Tang Yuak* art in Phetchaburi Province is no longer popular nowadays, because of changes in social, economic and industrial prosperity. Therefore, people should support and preserve Thai art heritage by making textbooks and manuals for youth training activities. A set of *Tang Yuak* training activities at Phetchaburi Vocational College was developed and had an efficiency score at 89.58/91.84, higher than the standard criteria of 80/80. An evaluation of the effectiveness of using the Art of *Tang Yuak* Training that the comparison of cognitive understanding in the Art of *Tang Yuak* after using the training were higher than before. The score of posttest was 89.60. The score of pretest was 80.64. The result of satisfaction evaluation regarding the *Tang Yuak* training activities of Phetchaburi Vocational College revealed at that it was high level, with on average of 4.50. This research concluded that the *Tang Yuak* training activities of Phetchaburi Vocational College, which had been developed by the researcher had efficiency and was recommended for training students.

Keyword: Career promotion, The Art of *Tang Yuak*, Training activities, Evaluation

บทนำ (Introduction)

ปัจจุบันศิลปะอันเป็นเอกลักษณ์ของไทยเราหลายอย่าง นับวันจะสูญหายไปจากความทรงจำของคนไทยและผืนแผ่นดินไทย ที่เป็นเช่นนี้เพราะขาดการเอาใจใส่ทำนุบำรุง และขาดการศึกษาเพื่อสืบทอดวิทยาการดังกล่าวให้เจริญรุ่งเรือง ศิลปะที่กำลังจะสูญเพราะหาผู้รู้ผู้ชำนาญไม่ได้ ทั้งไม่มีผู้สนใจที่จะฝึกฝนเล่าเรียน เช่น การแกะสลักไม้ การประดิษฐ์ด้วยไมตองและกลีบดอกไม้ การทำเครื่องเขิน การประดับมุก เป็นต้น ศิลปะแขนงต่างๆ เหล่านี้กำลังรอเวลาที่จะเลือนหายไปจากสังคมไทยเช่นกัน จากตัวอย่างของศิลปะที่กล่าวมานี้ ทำให้คาดได้ว่า หากไม่มีการสืบทอดวิทยาการดังกล่าวไปยังคนรุ่นใหม่แล้ว เมื่อสิ้นผู้ที่มีความรู้ในรุ่นนี้ โดยไม่มีหลักฐานหรือความรู้

สำหรับคนรุ่นหลังได้ศึกษาค้นคว้า ก็มั่นใจได้ว่า ศิลปะดังกล่าวย่อมจะต้องสูญสิ้นไปจากวัฒนธรรมของคนไทยอย่างแน่นอน (วิสันธนี โพธิ์สุนทร. 2553: 65)

เพชรบุรีเป็นเมืองที่มีช่างแขนงต่างๆ มากมายเมืองหนึ่ง เช่นการแกะสลักไม้ การประดิษฐ์ด้วยใบทอง และกลีบดอกไม้ การทำเครื่องเขิน การประดับมุก ศิลปะงานปูนปั้น งานลงรักปิดทอง งานจิตรกรรม ประติมากรรมต่างๆ เป็นต้น จนเป็นที่เล่าขานกันในหมู่ช่างและนักวิชาการทางด้านศิลปวัฒนธรรมว่าเป็นอยุธยาที่มีชีวิต ดังเห็นได้จากมรดกที่ช่างได้สร้างไว้เป็นหลักฐานปรากฏตามโบราณสถานต่างๆ และยังมีการสร้างสรรค์งานศิลปะอย่างต่อเนื่อง แสดงให้เห็นถึงความสามารถและมีชื่อเสียงของจังหวัดเพชรบุรีได้เป็นอย่างดี ไม่ว่าจะเป็นช่างแขนงใดก็ตาม นับว่าจังหวัดเพชรบุรีเป็นมรดกทางวัฒนธรรมที่ยังมีชีวิต และมีการสืบทอดกันมาเป็นเวลาช้านาน จนกลายเป็นแหล่งข้อมูลในการศึกษาค้นคว้ามากมาย (ป.มหาพันธ์. 2540: 6) ศิลปะการฉลุสลักหยวก หรือเรียกกันว่า การแทงหยวกถือว่าเป็นหนึ่งในสกุลช่างโบราณอีกแขนงหนึ่งของจังหวัดเพชรบุรี ที่มีการสร้างสรรค์งานด้วยองค์ความรู้ของครู ภูมิปัญญา ความสามารถของครูช่างที่แสดงออกให้เห็นถึงทักษะ ความสามารถ กระบวนการ รวมไปถึงวิถีการดำเนินชีวิต จนทำให้ศิลปะการแทงหยวกมีการสืบทอดและพัฒนาเป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดเพชรบุรีได้อย่างมีคุณค่า (นฤฤทธิ์ วัฒนภู. 2555: 108) ในด้านศิลปะการแทงหยวกพื้นบ้านของไทยนั้น ได้มีประเพณีทำสืบทอดกันมา จะพบได้มากทางภาคอีสานและภาคกลาง ซึ่งลักษณะความละเอียดอ่อนช้อยของลวดลาย และการประกอบกันของลวดลาย จะแตกต่างกันออกไปตามสภาพของสังคม วัฒนธรรมของแต่ละท้องถิ่น ซึ่งแต่เดิมมาวิวัฒนาการของศิลปะการแทงหยวกเริ่มมาจากพิธีการอื่นๆ ของคนไทยที่นับถือศาสนาพุทธ โดยในพิธีการเผาศพแต่โบราณจะสร้างเมรุกลางแจ้ง ตัวเมรุที่ตั้งศพทำด้วยไม้รอบๆ เมรุส่วนมากจะล้อมทำขอบเขตเป็นรูปสี่เหลี่ยมด้วยไม้ไผ่สานติดด้วยกระดาษขาวดำ มีประตูทางเข้าสี่ด้าน ส่วนบนของเชิงตะกอนที่ทำพิธีเผาศพจะรองด้วยต้นกล้วยก่อนที่จะวางพินและหีบศพ ซึ่งเป็นลักษณะของภูมิปัญญาชาวบ้าน ต้นกล้วยเป็นฉนวนกันไฟไม่ให้ไหม้เชิงตะกอนได้เป็นอย่างดี นับว่าเป็นความฉลาดของคน ในสมัยก่อน ต่อมาได้วิวัฒนาการนำหยวกกล้วยมาสลักให้เกิดลวดลายที่สวยงามประดับจิตกาธาน ลวดลายและการประกอบกันของหยวกส่วนต่างๆ ในระยะแรกมีลักษณะหยาบ แต่ต่อมาได้มีการออกแบบปรับปรุงเสริมแต่งให้มีความวิจิตรขึ้นตามลำดับ (พุลสวัสดิ์ มุมบ้านเช่า. 2544: 94) ซึ่งการแทงหยวกนั้นเป็นศิลปะที่มีลักษณะพิเศษในกระบวนการมณฑนศิลป์ของไทย เป็นศิลปะขั้นต้นนำไปสู่ศิลปะการสลักไม้อันเลื่องชื่อในอดีต ในบรรดาผู้มีใจรักในศิลปะ หากได้พบเห็นผลงานแทงหยวกของช่างที่มีฝีมือ เป็นการยากจะละเว้นไม่ชื่นชมความงามในศิลปะการแทงหยวกนั้น แม้ลักษณะของวัสดุที่ใช้จะเป็นวัสดุที่ด้อยราคา และไม่มีคุณค่าคงทนถาวร แบบของลวดลายก็ไม่วิจิตรอลังการ แต่การออกแบบลวดลาย การจัดช่องไฟ เป็นไปอย่างถูกต้อง มีประสิทธิภาพ ลวดลายที่ใช้เป็นลวดลายง่ายๆ แสดงความอ่อนไหว ชิงชัง งดงาม กล้าหาญ ไม่มีความวิจิตร พิสดาร ละเอียดอลังการมากเกินไป ทั้งนี้เพราะวัสดุที่ใช้เป็นวัสดุที่เหี่ยวเฉาชำรุดเสียหายได้ง่าย ลักษณะดังกล่าวจึงเป็นลักษณะเฉพาะของศิลปนิพนธ์แทงหยวกของไทย (ป.มหาพันธ์. 2540: 4)

แต่เดิมการแทงหยวกเป็นศิลปะที่ใช้ตกแต่งพระเมรุมาศในพิธีเผาศพ ซึ่งเมรุที่สร้างขึ้นเพื่อเผาศพของเพชรบุรี มีธรรมเนียมแตกต่างไปจากที่อื่น นิยมสร้างเมรุให้มีความวิจิตรสวยงาม ใช้เวลาสร้างเมรุเป็นเวลานาน การออกแบบก่อสร้างเป็นฝีมือสกุลช่างของเพชรบุรี การตั้งเมรุใช้โคศบรรจุแทนโลงศพ ในส่วนฐานเมรุลูกโกศจะมีการแทงหยวกประดับอย่างสวยงาม เป็นการทำคล้ายพิธีหลวงแห่งราชสำนัก ซึ่งความจริงสามัญชนไม่มีระเบียบปฏิบัติได้ เข้าใจว่าคนเมืองเพชรบุรีได้ทำกันมานานจนเป็นประเพณีนิยม ซึ่งประเพณีการตั้งเมรุเผาศพกลางแจ้งแบบโบราณนี้ ในปัจจุบันยังนิยมสืบทอดกันมาแต่เป็นส่วนน้อย อันเนื่องมาจากค่าใช้จ่ายในการประกอบพิธีค่อนข้างสูงมาก ถ้าเปรียบเทียบกับพิธีการเผาศพในเมรุแบบถาวร ซึ่งมีอยู่ทั่วไปตามวัดต่างๆ และยังมี

การทำกันอยู่บ้างแต่เหลือน้อยลงทุกทีและกำลังจะเสื่อมสลายไป ที่เป็นเช่นนี้เพราะความเปลี่ยนแปลงของกาลเวลาและวัฒนธรรมของสังคม เป็นเหตุให้ไม่มีผู้นำเอาศิลปะการแทงหยวกมาใช้ตกแต่งอย่างแพร่หลาย เพราะทุกคนเข้าใจว่าใช้สำหรับงานศพเท่านั้น เป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ศิลปะ การแทงหยวกต้องสูญหายไป (วิสันธรณี โปธิสุนทร. 2553: 53) สาเหตุอีกประการหนึ่ง ได้แก่การที่ไม่มีผู้สนใจศึกษาเล่าเรียนและฝึกฝนการแทงหยวก จากช่างผู้ชำนาญอย่างจริงจัง จึงหาตัวผู้สืบทอดได้ยากขึ้น นอกจากนี้จะไม่มีผู้สนใจศึกษาอบรม เพื่อการสืบทอดศิลปะด้านนี้แล้ว ยังไม่มีการจัดบันทึกวิทยากรด้านนี้ลงไว้เป็นลายลักษณ์อักษรที่เป็นหลักฐาน สำหรับศิลปะการแทงหยวก หากไม่มีการศึกษาค้นคว้าเป็นลายลักษณ์อักษร ศิลปะการแทงหยวกจะต้องสูญไปอย่างแน่นอน (ป.มหาพันธ์. 2540: 2)

จากโครงสร้างแผนพัฒนาจังหวัดเพชรบุรีประจำปีพุทธศักราช 2557-2560 ดังมีกลยุทธ์ ในการอนุรักษ์ ประเพณี ศิลปวัฒนธรรมไทยอันเป็นอัตลักษณ์ที่ดึงดูดใจ เพื่อสนองตอบวิสัยทัศน์ผ่านประเด็นยุทธศาสตร์ มาตรฐานเมืองน่าอยู่ แสดงให้เห็นถึงการเสริมสร้างความเข้มแข็งของสถาบันสังคม เป็นการเสริมสร้างความเข้มแข็ง และพัฒนาบทบาทของสถาบันหลักต่างๆ ทางสังคมให้เอื้อต่อการพัฒนาคน สร้างค่านิยมให้คนภูมิใจใน ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น และสร้างความเป็นเอกภาพในสังคม สร้างเครือข่ายความร่วมมือทางวัฒนธรรมร่วมกับ ชุมชนในรูปแบบการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ ส่งเสริมความเข้าใจระหว่างประชาชนในการเรียนรู้ประวัติศาสตร์ วัฒนธรรม และการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ข้อมูลข่าวสาร (แผนพัฒนาจังหวัดเพชรบุรี. 2560: ออนไลน์)

วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี เป็นสถาบันการศึกษาทางด้านสายวิชาชีพ เปิดทำการเรียนการสอนในระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) โดยการจัดการศึกษามุ่งเน้น และส่งเสริมให้ผู้เรียนมีความรู้ความสามารถ สร้างทักษะและความชำนาญงานเฉพาะทาง อีกทั้งยังเป็นสถานศึกษา ที่ให้ความสำคัญกับการยกระดับความรู้ให้มีคุณภาพและได้มาตรฐานสากล ควบคู่ไปกับการส่งเสริมภูมิปัญญา ท้องถิ่น ส่งผลให้ผู้เรียนมีพฤติกรรมทางสังคมที่ดีงาม ทั้งในการทำงาน การอยู่ร่วมกัน มีความรับผิดชอบต่อ ครอบครัว หน่วยงานท้องถิ่นและประเทศชาติ อุทิศตนเพื่อสังคม เข้าใจและเห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมภูมิ ปัญญาท้องถิ่นมีความมั่นใจและภาคภูมิใจในวิชาชีพที่เรียน (แผนปฏิบัติการประจำปีงบประมาณพ.ศ.2558 ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี. 2560: ออนไลน์)

โดยเหตุที่ศิลปะการแทงหยวกเป็นศิลปะที่มีคุณค่า เป็นวัฒนธรรมประจำชาติที่ได้รับการสืบทอดกันมา เป็นเวลาช้านานในจังหวัดเพชรบุรี เพื่อไม่ให้ศิลปะการแทงหยวกสูญหายไปกับกาลเวลา สอดคล้องกับแผนการ พัฒนาจังหวัดเพชรบุรี และการจัดการเรียนการสอนของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรีที่มุ่งเน้น การส่งเสริม ศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น อีกทั้งวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรียังขาดการจัดกิจกรรมส่งเสริมศิลปะด้านการแทงหยวกของ จังหวัดเพชรบุรีให้กับนักเรียน ผู้เป็นเยาวชนคนรุ่นใหม่ที่จะสืบทอดอัตลักษณ์อันดีงามของจังหวัดเพชรบุรีให้ คงไว้ ผู้วิจัยจึงได้ทำการศึกษาเรื่องภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านศิลปะการแทงหยวกจังหวัดเพชรบุรี โดยทำการสืบค้น ข้อมูล สอบถามจากผู้เชี่ยวชาญและคณะช่างแทงหยวกของจังหวัดเพชรบุรี เพื่อจัดทำกิจกรรมฝึกอบรมการแทง หยวกจังหวัดเพชรบุรี นำผลไปเผยแพร่ อนุรักษ์สืบสาน และนำมาปรับประยุกต์ใช้ให้ทันสมัย เพื่อให้ศิลปะการ แทงหยวกเพชรบุรีที่เป็นเอกลักษณ์อันทรงคุณค่าของสกุลช่างเมืองเพชรดำรงอยู่สืบต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Objectives)

1. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาการถ่ายทอดอาชีพช่างแทงหยวกจังหวัดเพชรบุรี
2. เพื่อพัฒนาชุดกิจกรรมการฝึกอบรมการแทงหยวกของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี
3. เพื่อศึกษาผลการใช้ชุดกิจกรรมการฝึกอบรมการแทงหยวกของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

ขอบเขตของการวิจัย (Scope of research)

1. ขอบเขตของเนื้อหาการวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาสภาพปัญหาของอาชีพช่างแทงหยวก กระบวนการ วิธีการแทงหยวกของช่างสายเพชรบุรี และสร้างชุดกิจกรรมการฝึกอบรมการแทงหยวก ทำการตรวจสอบประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการฝึกอบรมโดยผู้เชี่ยวชาญด้านศิลปะการแทงหยวก และผู้เชี่ยวชาญด้านการจัดกิจกรรม

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

2.1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาสภาพปัญหาอาชีพช่างแทงหยวกของจังหวัดเพชรบุรี

2.1.2 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการฝึกอบรมการแทงหยวกของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

2.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

2.2.1 ปรชาญชาวบ้าน ผู้เชี่ยวชาญด้านงานแทงหยวกจังหวัดเพชรบุรี ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบมีจุดหมาย (สมบูรณ์ ดันยะ. 2551: 108) จำนวน 3 คน

2.2.2 นักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 แผนกวิชาจิตรศิลป์ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี โดยเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจงเข้าร่วมกิจกรรมการฝึกอบรมการแทงหยวกของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จำนวน 25 คน

3. ตัวแปรที่ศึกษา

ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกอบรมแทงหยวก ได้แก่ ความรู้ความเข้าใจและทักษะในการแทงหยวก และผลการประเมินความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการฝึกอบรมการแทงหยวกของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรีจากผู้เข้ารับการฝึกอบรม

4. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ 1) แบบสัมภาษณ์ในการศึกษาสภาพการประกอบอาชีพช่างแทงหยวกและความต้องการจำเป็นในการส่งเสริมอาชีพช่างแทงหยวกจังหวัดเพชรบุรี 2) ชุดกิจกรรมการฝึกอบรมการแทงหยวกของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี 3) แบบทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจเรื่องการแทงหยวกจังหวัดเพชรบุรี (Pretest - Posttest) 4) แบบประเมินความสามารถในการแทงหยวก และ 5) แบบประเมินความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการฝึกอบรมแทงหยวกของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

สมมติฐานของการวิจัย (Hypothesis)

ชุดกิจกรรมการฝึกอบรมการแทงหยวกของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรีที่พัฒนาขึ้น มีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 ผู้เข้ารับการฝึกอบรมเกิดความรู้ ความเข้าใจและทักษะในการแทงหยวก มีคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบความรู้ ความเข้าใจ และทักษะการแทงหยวก ผ่านเกณฑ์ ไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 ของคะแนน และผู้เข้ารับการฝึกอบรมมีความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการฝึกอบรมการแทงหยวกของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

วิธีการดำเนินการวิจัย (Methodology)

การวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ศึกษาค้นคว้าข้อมูลสภาพและปัญหาการถ่ายทอดอาชีพช่างแทงหยวกจังหวัดเพชรบุรี จากเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านงานแทงหยวกจังหวัดเพชรบุรี จำนวน 3 คน โดยมีเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลคือแบบสัมภาษณ์ปลายเปิด สัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูลเป็นรายบุคคล นำข้อมูล

ได้จากการการศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญด้านงานทางหยาบจังหวัดเพชรบุรี มาวิเคราะห์สรุปข้อมูลปัจจุบัน สภาพปัญหา และแนวทางการส่งเสริมอาชีพช่างแห่งหยาบจังหวัดเพชรบุรี เพื่อดำเนินการส่งเสริมอาชีพช่างแห่งหยาบจังหวัดเพชรบุรีผ่านชุดกิจกรรมการฝึกอบรมการแห่งหยาบของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

2. จัดทำชุดกิจกรรมและสร้างเนื้อหาของชุดกิจกรรมการฝึกอบรมการแห่งหยาบของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี โดยแบ่งเนื้อหาของกิจกรรมออกเป็นหน่วยย่อย จำนวน 3 หน่วยการเรียนรู้ คือ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับงานแห่งหยาบ หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง รูปแบบและลวดลายศิลปะการแห่งหยาบจังหวัดเพชรบุรี หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การตกแต่งประดับศิลปะการแห่งหยาบ กำหนดเทคนิควิธีการฝึกอบรมที่ใช้ในชุดกิจกรรมฝึกอบรมนี้เพื่อให้เหมาะสำหรับผู้เข้ารับการฝึกอบรม กิจกรรมในแต่ละหน่วยการเรียนรู้ประกอบด้วย การบรรยายให้ความรู้ การสาธิตขั้นตอนการทำงาน การลงมือปฏิบัติจริง และการระดมพลังสมองในการปฏิบัติงาน ดำเนินการเสนอผู้เชี่ยวชาญ 5 คน ซึ่งเป็นผู้จบการศึกษาระดับปริญญาตรีขึ้นไป และมีประสบการณ์ในสาขาที่เกี่ยวข้องไม่น้อยกว่า 3 ปี ตรวจสอบความเหมาะสมของชุดกิจกรรมการฝึกอบรมที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น โดยผลการประเมินความเหมาะสมของชุดกิจกรรมการฝึกอบรมการแห่งหยาบของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ประกอบด้วยองค์ประกอบทั่วไปของชุดกิจกรรมการฝึกอบรม และเนื้อหาสาระของหน่วยการเรียนรู้ทั้ง 3 หน่วย จากการประเมินของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 คน โดยภาพรวม พบว่า มีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยโดยรวมเท่ากับ 4.68 และค่าความสอดคล้อง (IOC) ของแบบทดสอบด้านความรู้ ความเข้าใจเรื่องการแห่งหยาบ เพื่อใช้ในการประเมินผล โดยผู้เชี่ยวชาญเป็นผู้พิจารณา นำผลมาปรับปรุงแก้ไข ได้ค่าความสอดคล้อง (IOC) ทั้งฉบับอยู่ระหว่าง 0.80-1.00 และเมื่อนำแบบทดสอบที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วมาทดลองใช้กับผู้เข้ารับการฝึกอบรมที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน นำผลคะแนนที่ได้จากการสอบ มาหาค่าความยากง่าย ได้ค่า P เท่ากับ 0.2-0.8 ค่าอำนาจจำแนก ได้ค่า R เท่ากับ 0.2-0.8 และค่าความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สูตรครุเดอร์-ริชาดสัน (KR-20) ได้ค่าเท่ากับ 0.77

3. การหาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการฝึกอบรมการแห่งหยาบของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ประเมินผลโดยใช้แบบทดสอบความรู้ ความเข้าใจ ก่อนและหลังการฝึกอบรม แบบประเมินความสามารถในการปฏิบัติงานแห่งหยาบในระหว่างการฝึกอบรม และหลังเข้ารับการฝึกอบรม และการประเมินความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมต่อชุดกิจกรรมการฝึกอบรมการแห่งหยาบของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

ผลการวิจัย (Result)

1. การศึกษาสภาพและปัญหาการประกอบอาชีพช่างแห่งหยาบจังหวัดเพชรบุรี ศิลปะการแห่งหยาบ เป็นหนึ่งในสกุลช่างโบราณของจังหวัดเพชรบุรี โดยมีความโดดเด่นเป็นเอกลักษณ์เฉพาะของลายที่แตกต่างกัน เกิดจากกระบวนการ ขั้นตอน แนวคิดเชิงช่างศิลปะ โดยเฉพาะจังหวัดเพชรบุรีมีความโดดเด่นในเรื่องการประยุกต์ลวดลายเลียนแบบธรรมชาติ และช่างสามารถสร้างสรรค์ลวดลายงานแห่งหยาบได้โดยไม่ต้องร่างลาย ซึ่งเกิดจากทักษะความชำนาญ จนสามารถนำมาประยุกต์ใช้ได้อย่างหลากหลาย ปัจจุบันปัญหาการส่งเสริมอนุรักษ์และถ่ายทอดความรู้ เทคนิควิธีการแห่งหยาบของช่างในจังหวัดเพชรบุรีมีการสืบทอดองค์ความรู้เฉพาะเครือญาติ ได้รับการถ่ายทอดส่วนน้อย ไม่ได้รับการส่งเสริมบรรจุเป็นหลักสูตรท้องถิ่นและการศึกษาในระดับอย่างชัดเจน ศิลปะการแห่งหยาบจังหวัดเพชรบุรี จึงควรได้รับการส่งเสริม และมีการอนุรักษ์ สืบทอด ด้วยวิธีการจัดกิจกรรมการฝึกอบรม โดยจัดทำหลักสูตรหรือชุดคู่มือการจัดกิจกรรมฝึกอบรมการแห่งหยาบอย่างเป็นกระบวนการ แบ่ง

หน่วยการเรียนรู้อย่างชัดเจน มีการสาธิตและเผยแพร่ให้กับผู้ที่สนใจ และลงมือปฏิบัติเพื่อเสริมสร้างความร่วมมือในการทำงาน การวางแผนการร่วมกันเป็นหมู่คณะ และเล็งเห็นคุณค่าทางสังคม

2. จากข้อมูลปัจจุบัน สภาพปัญหา ความต้องการ และแนวทางการส่งเสริมอาชีพช่างแทงหยวกจังหวัดเพชรบุรี ในขั้นตอนที่ 1 ผู้วิจัยนำผลวิเคราะห์ข้อมูลจากการสืบค้นเอกสารตำรา และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับศิลปะการแทงหยวก และข้อมูลจากการสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญเป็นตัวตั้งในการออกแบบชุดกิจกรรมการฝึกอบรมเพื่อพัฒนาด้านความรู้ ทักษะงานศิลปะการแทงหยวก ประกอบด้วยเนื้อหาสาระของหน่วยการเรียนรู้ทั้ง 3 หน่วย ได้แก่ 1) ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับงานแทงหยวก 2) รูปแบบและลวดลายศิลปะการแทงหยวกจังหวัดเพชรบุรี และ 3) การตกแต่งประดับศิลปะการแทงหยวก

3. การวิเคราะห์หาประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการฝึกอบรมการแทงหยวกที่พัฒนาขึ้น ประเมินผลโดยใช้แบบทดสอบความรู้ ความเข้าใจ ก่อนและหลังการฝึกอบรม และแบบประเมินความสามารถในการปฏิบัติงานแทงหยวก ในระหว่างการฝึกอบรม และหลังเข้ารับการฝึกอบรม โดยมีผลการประเมิน ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงผลคะแนนจากการทำแบบทดสอบความรู้ ความเข้าใจ ก่อนและหลังเข้ารับการฝึกอบรมการแทงหยวกของผู้เข้ารับการฝึกอบรม

ลำดับ	คะแนนก่อนเรียน (Pretest)	คะแนนหลังเรียน (Posttest)
1	20	22
2	21	24
3	20	23
4	21	24
5	20	23

ตาราง 1 (ต่อ)

ลำดับ	คะแนนก่อนเรียน (Pretest)	คะแนนหลังเรียน (Posttest)
6	22	25
7	20	22
8	19	23
9	21	22
10	19	22
11	20	22
12	19	23
13	20	23
14	19	21
15	19	22
16	20	23
17	20	21
18	21	23
19	21	21

20	19	23
21	20	22
22	21	20
23	21	22
24	20	21
25	21	23
รวม	504	560
$\bar{X}$	20.16	22.40
ร้อยละ	80.64	89.60

จากตารางที่ 1 แสดงผลคะแนนการทำแบบทดสอบความรู้ ความเข้าใจเรื่องการแทงหยวก ของผู้เข้ารับ การฝึกอบรมการแทงหยวกของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ก่อนเข้ารับการฝึกอบรม มีคะแนนรวมของการทำแบบทดสอบ เท่ากับ 504 คะแนน คิดเป็นคะแนนเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 20.16 และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ ร้อยละ 80.64 หลังเข้ารับการฝึกอบรม มีคะแนนรวมของการทำแบบทดสอบ เท่ากับ 560 คะแนน คิดเป็น คะแนนเฉลี่ย $\bar{X}$ เท่ากับ 22.40 และมีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 89.60 จะเห็นได้ว่า ผลคะแนนหลังเข้ารับการ ฝึกอบรมสูงกว่า ผลคะแนนก่อนเข้ารับการฝึกอบรม และมีค่าเฉลี่ยมากกว่าร้อยละ 80 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด ไว้

ตารางที่ 2 ผลการประเมินความรู้ ความเข้าใจ และทักษะ ของผู้เข้ารับการฝึกอบรมการแทงหยวกของ วิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ($E_1/ E_2 = 80/80$)

E_1	E_2
89.58	91.84
เกณฑ์กำหนด $E_1 = 80$	เกณฑ์กำหนด $E_2 = 80$

จากตาราง 2 แสดงผลการประเมินด้านทักษะระหว่างการฝึกอบรมมีค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 89.58 ซึ่ง เกณฑ์การประเมินผลความมีประสิทธิภาพกำหนด E_1 ไว้ร้อยละ 80 ส่วนผลการประเมินด้านความรู้ ความเข้าใจ และทักษะหลังการเข้ารับการฝึกอบรมมีค่าคะแนนเฉลี่ยร้อยละ 91.84 ซึ่งเกณฑ์การประเมินผลความ มีประสิทธิภาพกำหนด E_2 ไว้ร้อยละ 80 ดังนั้นจึงถือได้ว่าชุดกิจกรรมการฝึกอบรมการแทงหยวกของวิทยาลัย อาชีวศึกษาเพชรบุรีมีประสิทธิภาพและผ่านเกณฑ์ที่กำหนดไว้

4. ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เข้ารับการฝึกอบรมต่อชุดกิจกรรมการฝึกอบรมการแทงหยวก ของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ภายหลังเสร็จสิ้นการอบรม มีผลการประเมิน ดังตาราง 3

ตารางที่ 3 ผลการประเมินความพึงพอใจต่อชุดกิจกรรมการฝึกอบรมการแทงหยวกของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี

ลำดับ	รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	S.D	ระดับความพึงพอใจ
1	ความเหมาะสมของกิจกรรมฝึกอบรมชัดเจนสมบูรณ์	4.68	0.55	มากที่สุด
2	ความเหมาะสมของเนื้อหาสาระในกิจกรรมฝึกอบรม	4.64	0.62	มากที่สุด
3	ความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมสามารถนำไปปฏิบัติงานและการประกอบอาชีพได้	4.60	0.57	มากที่สุด
4	การนำเสนอของวิทยากรในการฝึกอบรม	4.68	0.55	มากที่สุด
5	สื่อประกอบการฝึกอบรม	4.24	0.91	มาก
6	วิธีการจัดกิจกรรมฝึกอบรม	4.44	0.70	มาก
7	สถานที่สำหรับการฝึกอบรม	4.32	0.68	มาก
8	ระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกอบรม	4.20	0.69	มาก
9	การมีส่วนร่วมของผู้เข้ารับการฝึกอบรม	4.72	0.53	มากที่สุด
รวม		4.50	0.64	มาก

จากตาราง 3 พบว่าผู้เข้ารับการฝึกอบรมการแทงหยวกของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรีมีความพึงพอใจต่อกิจกรรมการฝึกอบรมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยรวม ($\bar{X}$) = 4.50 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.64 โดยเห็นว่าการมีส่วนร่วมของผู้เข้ารับการฝึกอบรม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.72 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.53 ความเหมาะสมของกิจกรรมฝึกอบรมมีความชัดเจน สมบูรณ์ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.68 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.55 การนำเสนอของวิทยากรในการฝึกอบรม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.68 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.55 ความเหมาะสมของเนื้อหาสาระในกิจกรรมฝึกอบรม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.64 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.62 ความรู้ที่ได้รับจากการฝึกอบรมสามารถนำไปปฏิบัติงานและการประกอบอาชีพได้ มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.60 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.57 วิธีการจัดกิจกรรมฝึกอบรม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.44 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.70 สถานที่สำหรับการฝึกอบรม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.32 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.68 สื่อประกอบการฝึกอบรมมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.24 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.91 และระยะเวลาที่ใช้ในการฝึกอบรม มีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.20 มีค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) = 0.69 ตามลำดับ

สรุปและอภิปรายผล (Conclusion and Discussion)

จากผลการวิจัยเรื่องการส่งเสริมอาชีพท้องถิ่นจังหวัดเพชรบุรีผ่านกิจกรรมการฝึกอบรมการแทงหยวกของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี และจากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง สามารถอภิปรายผลการวิจัยที่เกิดขึ้นได้ดังนี้

1. ศิลปะการแทงหยวกจังหวัดเพชรบุรี เป็นศิลปกรรมที่มีความเป็นเอกลักษณ์ในเรื่องของการแทงหยวก โดยไม่ต้องเขียนลวดลายแบบร่าง การแกะสลักเครื่องสดประกอบหยวก และการประยุกต์ลายธรรมชาติ

เอกลักษณ์เหล่านี้แตกต่างจากช่างที่อื่น เป็นการสร้างสรรค์และประยุกต์ขึ้นมาโดยช่างเพชรบุรี ซึ่งเป็นงานช่างศิลป์ไทยที่เป็นมรดกทางศิลปวัฒนธรรม ดังพระราชดำรัสในสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เนื่องในวันอนุรักษ์มรดกไทย พ.ศ. 2537 (สมาคมครูภูมิปัญญาไทย: 2549) ที่ว่า งานช่างศิลป์ไทยในการสร้างสรรค์งานด้านศิลปกรรม และสถาปัตยกรรมในการจัดสร้างและตกแต่งพระเมรุมาศ ที่สร้างด้วยความเชื่อในชาติภพตามคติทางศาสนา และแปลงภาพภูมิในจินตนาการมาเป็นรูปแบบของสถาปัตยกรรมและศิลปกรรมแขนงต่างๆ อย่างวิจิตรงดงาม เป็นเรื่องน่ายินดี เพราะเมื่อประชาชนมีความรู้และเข้าใจในเรื่องสถาปัตยกรรมได้อย่างถูกต้อง ก็เกิดความซาบซึ้ง ความภูมิใจในความเป็นชาติที่มีอารยธรรม และเกิดความรู้สึกที่ช่วยกันอนุรักษ์มรดกทางศิลปวัฒนธรรมอันสมบูรณ์ด้วยคุณค่าทั้งทางศิลปะ ปรักษา และความคิดสร้างสรรค์ของบรรพชน ให้เป็นเอกลักษณ์ของชาติสืบไป งานศิลปะ จึงเป็นการแสดงให้เห็นถึงความเจริญรุ่งเรืองของชาติบ้านเมือง ความรู้สึกนึกคิดและอารมณ์ของศิลปิน จากอดีตสู่ปัจจุบัน ได้มีการถ่ายทอดงานศิลปะสืบทอดกันมา รูปแบบของงานมีการเปลี่ยนแปลงพัฒนาขึ้นตามยุค ตามสมัยที่เปลี่ยนไป

2. ศิลปะการแทงหยวกนั้น เริ่มจะหมดไปตามวัยของช่างแทงหยวกแล้วยังจะสูญไปกับกาลเวลา และความเปลี่ยนแปลงทางด้านสังคมและเศรษฐกิจ เพราะสภาพสังคมได้เปลี่ยนแปลงไปตามความเจริญทางด้านอุตสาหกรรมของประเทศ ศิลปะหลายประเภทเริ่มผลิตด้วยเครื่องจักรกลแทนงานฝีมือ ทำให้ช่างศิลปะไม่ได้รับการส่งเสริม สนับสนุนให้มีการฝึกฝนและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ผลงานจึงไม่ละเอียดอ่อนงดงามเช่นเมื่อก่อน ฉะนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่ทุกฝ่ายจะต้องส่งเสริมสนับสนุนในการสืบสานช่างศิลป์ไทยให้เป็นระบบ โดยจัดทำเอกสารออกเผยแพร่เป็นตำรา ชุดคู่มือจัดกิจกรรมฝึกอบรมเยาวชนให้เกิดการสืบทอดช่างฝีมือในระดับต่างๆ อย่างต่อเนื่อง และปรับปรุงให้สัมพันธ์กับสภาพทางสังคมและเศรษฐกิจ โดยยึดรูปแบบเดิมไว้เป็นเอกลักษณ์ของชาติ ผลงานของช่างศิลป์ไทยในอดีตสามารถผลิตงานศิลปกรรมได้คุณค่าในระดับสากล จึงเป็นเรื่องที่ทุกฝ่ายจะต้องร่วมชื่นชมยินดี และจะต้องอนุรักษ์ส่งเสริม บำรุง สนับสนุนให้คงอยู่สืบไป นอกจากนี้ในแผนยุทธศาสตร์การส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมร่วมสมัย ปี 2555 – 2558 (2560: ออนไลน์) กล่าวถึงการส่งเสริมสนับสนุน และเผยแพร่กิจกรรมการสร้างสรรค์งานศิลปวัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อเพิ่มพูนภูมิปัญญา และประยุกต์ใช้ในสังคม การสืบทอดการปลูกฝังที่ดีที่สุด คือ ให้ศิลปวัฒนธรรมนั้นเข้าไปอยู่ในใจของเยาวชนให้ได้ โดยบูรณาการเข้าไปในการเรียนการสอน ต้องทำให้เป็นองค์ความรู้ที่เข้าไปอยู่ในโรงเรียนเป็นวิถีปฏิบัติให้ได้ โดยมีการประสานงานกับองค์กรหน่วยงานทางการศึกษา สำนักงานวัฒนธรรมประจำจังหวัด ที่จะช่วยกันสืบสานงานศิลปะ การแทงหยวกให้คงอยู่ มิใช่เพียงแต่สืบทอดจากสกุลหรือลูกหลานเท่านั้น แต่ยังเผยแพร่กับบุคคลทั่วไป ในรูปแบบ การประชาสัมพันธ์ การให้ความรู้ทั้งในและนอกระบบ อีกทั้งกลุ่มช่างแทงหยวกจังหวัดเพชรบุรี ยังคอยประสานกลุ่มช่างต่างๆ ในจังหวัดเพชรบุรี และวัดต่างๆ ให้มีการจัดงานแบบประเพณีเดิม จะทำให้ศิลปะการแทงหยวก และศิลปะแขนงอื่นๆ ของจังหวัดเพชรบุรี ยังคงอยู่และได้รับการสืบทอดต่อไป

3. ส่งเสริม อนุรักษ์ และสืบสืบทอดศิลปะการแทงหยวกโดยการพัฒนาชุดกิจกรรมการฝึกอบรมการแทงหยวกของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี การจัดลำดับเนื้อหาสำหรับการอบรมแบ่งเป็น 3 หน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ หน่วยการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับงานแทงหยวก หน่วยการเรียนรู้ที่ 2 เรื่อง รูปแบบและลวดลายศิลปะการแทงหยวกจังหวัดเพชรบุรี หน่วยการเรียนรู้ที่ 3 เรื่อง การตกแต่งประดับศิลปะการแทงหยวก มีความสอดคล้องและเหมาะสมทั้งในด้านองค์ประกอบที่จำเป็นต่อการฝึกอบรม การจัดลำดับเนื้อหาในชุดกิจกรรมการฝึกอบรม กิจกรรมที่จัดขึ้น ระยะเวลาในการฝึกอบรม และแบบทดสอบก่อนและหลังเข้ารับการฝึกอบรม สามารถกล่าวได้ว่าชุดกิจกรรมการฝึกอบรมการแทงหยวกของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรีนี้ใช้ได้จริง สอดคล้องกับแนวคิดของทาบ (Taba, 1962) ที่กำหนดไว้ว่า กระบวนการพัฒนาหลักสูตรหรือการจัดกิจกรรมการ

เรียนการสอน เริ่มจากการศึกษาความต้องการของสังคมหรือผู้เรียน แล้วนำมากำหนดจุดประสงค์การเรียนรู้ให้ตรงกับความต้องการ จากนั้นทำการคัดเลือกเนื้อหาสาระ ให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ที่กำหนด นำเนื้อหาที่เลือกไว้มากำหนดจัดเรียงตามลำดับความยากง่าย พร้อมทั้งกำหนดประสบการณ์เรียนรู้และวิธีการประเมินผลหลักสูตร และสอดคล้องกับผลการวิจัยของชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2551: ออนไลน์) อธิบายว่า การผลิตชุดฝึกอบรมนั้นหากจะพิจารณาแล้วจะมีขั้นตอนที่ต้องดำเนินการ 4 ขั้นตอน คือ ขั้นการวิเคราะห์เนื้อหา ขั้นการวางแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ขั้นการผลิตสื่อประกอบกิจกรรม และขั้นการทดสอบประสิทธิภาพของชุดฝึกอบรม ดังนั้นขั้นตอนการพัฒนาชุดกิจกรรมการฝึกอบรมการแทงหยวกของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี จึงเป็นไปตามทฤษฎีดังกล่าว โดยผู้วิจัยดำเนินการสร้างอย่างเป็นระบบและถูกต้องตามทฤษฎี จึงทำให้ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมของชุดกิจกรรมฝึกอบรม อยู่ในระดับที่ยอมรับได้

4. ชุดกิจกรรมการฝึกอบรมการแทงหยวกของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ได้มีการจัดลำดับเนื้อหา ความสำคัญของบทเรียน เนื้อหาในแต่ละหน่วยมีความชัดเจน อ่านแล้วทำความเข้าใจง่าย ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้างเครื่องมือวัดประสิทธิผลของชุดกิจกรรมฝึกอบรมชุดนี้ ประกอบด้วย 1) แบบทดสอบก่อนและหลังเข้ารับการฝึกอบรมการแทงหยวกของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี 2) แบบประเมินความสามารถในการปฏิบัติงานแทงหยวก 3) แบบประเมินความพึงพอใจต่อกิจกรรมการฝึกอบรมการแทงหยวกของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี ดำเนินการสร้างโดยพิจารณาให้ครอบคลุมตามวัตถุประสงค์ของการเรียนรู้ทั้ง 3 หน่วยการเรียนรู้ และให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินค่าความเหมาะสมของเครื่องมือทั้งหมด จนมีคุณภาพที่สามารถนำมาเก็บข้อมูลได้

ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมฝึกอบรมพบว่า ชุดกิจกรรมฝึกอบรมมีประสิทธิภาพเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด จากผลคะแนนทดสอบด้านความรู้ ความเข้าใจเรื่องการแทงหยวกก่อนเข้ารับการฝึกอบรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 80.64 หลังเข้ารับการฝึกอบรม มีค่าเฉลี่ยเท่ากับร้อยละ 89.60 จะเห็นได้ว่า ผลคะแนนหลังเข้ารับการฝึกอบรมสูงกว่าผลคะแนนก่อนเข้ารับการฝึกอบรม และมีค่าเฉลี่ยมากกว่าร้อยละ 80 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนแผนกวิชาจิตรศิลป์ที่มีพื้นฐานการปฏิบัติงานศิลปะ ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการฝึกอบรมการแทงหยวกของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรี มีประสิทธิภาพ 89.58/91.84 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 เป็นไปตามสมมติฐานที่กำหนดไว้ แสดงว่า ชุดกิจกรรมการฝึกอบรมที่สร้างขึ้นมี ประสิทธิภาพสอดคล้องกับเกณฑ์ที่ตั้งไว้ ผลการวิจัยสอดคล้องกับงานวิจัยของ ของศักดิ์ดา ต้อยหล้า (2553: บทคัดย่อ) ที่พบว่า กลุ่มทดลองมีความรู้ เจตคติ และทักษะปฏิบัติสูงกว่าก่อนการฝึกอบรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ .01 ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับงานวิจัยการพัฒนาชุดกิจกรรมของ สมพล เข้มกำเนิด (2556: บทคัดย่อ) ได้ทำการวิจัยเรื่อง การพัฒนาหลักสูตรฝึกอบรมผู้นำเยาวชนเพชรบุรีพาเสริมสร้างจิตสาธารณะ สรุปว่า ผลการประเมินประสิทธิภาพของหลักสูตรฝึกอบรมผู้นำเยาวชนเพชรบุรีพาเสริมสร้างจิตสาธารณะ พบว่าผู้นำเยาวชนเพชรบุรีพาที่เข้ารับการฝึกอบรม ก่อนการฝึกอบรมและหลังการฝึกอบรมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 โดยหลังการฝึกอบรมความรู้มากกว่าก่อนการฝึกอบรม

ข้อเสนอแนะ (Recommendation)

ข้อเสนอแนะในการนำชุดกิจกรรมการฝึกอบรมการแทงหยวกของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรีไปใช้

1. ชุดกิจกรรมการฝึกอบรมการแทงหยวกของวิทยาลัยอาชีวศึกษาเพชรบุรีนี้พัฒนาขึ้นจากความรู้พื้นฐานเรื่องการแทงหยวกของจังหวัดเพชรบุรีสำหรับนักเรียน ในระยะเวลาหนึ่งเท่านั้น หากมีการฝึกอบรมกับกลุ่มอื่นๆ ควรมีการปรับปรุงเนื้อหาให้เหมาะสมกับความรู้พื้นฐานของกลุ่มนั้นๆ

2. ชุดกิจกรรมการฝึกอบรมนี้สามารถนำไปใช้อบรมกับผู้ที่สนใจศิลปะการแทงหยวกในกลุ่มพื้นที่เขต
อื่นๆ ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

3. ชุดกิจกรรมการฝึกอบรมที่พัฒนาขึ้นนั้น ระยะเวลายังไม่เพียงพอในการฝึกอบรมในระดับชั้นสูง ถ้า
เพิ่มระยะเวลาในการฝึกอบรมมากขึ้น การฝึกทักษะปฏิบัติจะทำให้ดีขึ้น ปฏิบัติงานได้คล่องแคล่ว ละเอียด และมีความ
สมบูรณ์ ส่งผลให้ประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. เพื่อให้เกิดประสิทธิผลในการนำชุดกิจกรรมฝึกอบรมการแทงหยวกของวิทยาลัยอาชีวศึกษา
เพชรบุรีนี้ไปใช้ ควรศึกษารายละเอียดของชุดกิจกรรมฝึกอบรมนี้ให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ และสามารถประยุกต์ใช้
ได้อย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายในแต่ละท้องถิ่น

2. ควรดำเนินการวิจัยในชุดกิจกรรมที่ผู้วิจัยพัฒนากับกลุ่มตัวอย่างอื่นๆ ด้วยการเพิ่มเนื้อหาสาระ
ขยายเวลาการทดลอง มีการติดตามผลเป็นระยะ และกระทำอย่างต่อเนื่อง

เอกสารอ้างอิง (References)

- Chaiyong Promvong. (2008). **Teaching media**. Bangkok: Publisher of Chulalongkorn University.
- Narit Wattanaphu. (2012). **Arts and Crafts**. Bangkok: Mittrapphan Graphic Printing Co., Ltd.
- P. Maha Khan. (1997). **The art of carving**. Bangkok: OAS Publishing House.
- Phetchaburi Provincial Development Plan. (2017). **Retrieved February 22, 2017**, from
http://www.phetchaburi.go.th/phet2/CODE/files/1422946660_plan57_60.pdf
- Phetchaburi Vocational College. (2017). **Fiscal Year Plan 2015**. Retrieved February 22, 2017,
from <http://www.pbpvc.ac.th/2556/p58.pdf>
- Poonsawat Moombansow. (2001). **Art of meditation**. Bangkok: Graduate Studies Faculty of Fine
Arts, Srinakharinwirot University.
- Sakda Tuila. (Abstract). **Development of training package for flood victims for volunteers. Public
health**. Research Journal. November 15(11), 2010, pdf.
- Somboon Tunya. (2008). **Educational Research Methodology**. Nakhon Ratchasima: Faculty of Education.
Rajabhat Nakhon Ratchasima University.
- Sompon Kemkamnerd. (2013). The development of training courses for youth leaders of the
Diamond Burapha public. **Journal of Sripatum University, Chonburi**, 10(2), 45.
- Strategic Plan Promotion of Contemporary Art and Culture 2012 - 2015. (2017). **Retrieved
August 21, 2017**, from http://www.ocac.go.th/document/page/page_3483.pdf
- Taba, Hilda. (1962). **Curriculum Development : Theory and Practice**. New York: Harcourt, Brace &
World Inc, Thai Wisdom Teachers Association. (2006). **Teachers' Knowledge of Thai Wisdom**.
Bangkok: Ministry of Education. Wisonthanee Poothosoonorn. (2010). **Local Technician**.
Bangkok: Rungsilp Printing.